

Jona 2:2-11

²Toen begon hij in de buik van de vis tot de HEER, zijn God, te bidden: ³In mijn nood roep ik de HEER aan en hij antwoordt mij. Uit het rijk van de dood schreeuw ik om hulp – u hoort mijn stem! ⁴U slingerde mij de diepte in, naar het hart van de zee. Door kolkend water ben ik omgeven, zwaar slaan uw golven over mij heen.

⁵Ik dacht: Verstoten ben ik, verbannen uit uw ogen.

Maar eens zal ik opnieuw uw heilige tempel aanschouwen.

⁶Het water stijgt tot aan mijn lippen, muren van water storten op mij neer, zeewier om mijn hoofd verstikt mij.

⁷Ik zink tot de bodem, waar de bergen oprijzen, naar het rijk dat zijn grendels voorgoed achter mij sluit. Maar u trekt mij levend uit de dood omhoog, o HEER, mijn God!

⁸Nu mijn levensadem mij verlaat

roep ik u aan, HEER,
en mijn gebed komt tot u
in uw heilige tempel.

⁹Zij die armzalige afgoden vereren,
verlaten u, trouwe God.

¹⁰Maar ik zal mijn stem in dank verheffen
en u offers brengen;
mijn geloften los ik in.
Het is de HEER die redt!

¹¹Toen, op bevel van de HEER, spuwde de vis Jona uit op het land.

Uit: De Nieuwe Bijbelvertaling

© 2004/2007 Nederlands Bijbelgenootschap